

Sygn. akt IV KK 309/22

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu bez udziału stron,
w dniu 25 sierpnia 2022 r.,
oświadczenia SSN Małgorzaty Bednarek
o istnieniu podstaw do wyłączenia od udziału
w sprawie kasacyjnej, sygn. akt IV KK 309/22,

p o s t a n o w i ł :
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Najwyższego M. B. złożyła do akt sprawy Sądu Najwyższego o sygn. akt IV KK 309/22 oświadczenie o wyłączeniu z ww. sprawy z uwagi na wystąpienie jednej z okoliczności, o których mowa w art. 40 § 1 pkt 5 k.p.k. (k. 26 akt SN). Wskazała, że na etapie śledztwa prowadzonego przez Śląski Wydział Zamiejscowy Departamentu ds. Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej w K. nadzorowała to postępowanie, pełniąc funkcję Naczelnika ww. Wydziału. W przekonaniu Sędzi choć nie brała ona bezpośredniego udziału w rozstrzygnięciu, to jednak z racji pełnienia roli nadzorczej brała w nim udział i wyraziła swoją opinię.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Treść oświadczenia SSN Małgorzaty Bednarek, jak i analiza akt sprawy nie daje podstaw do stwierdzenia, że zachodzi okoliczność implikująca wyłączenie

sędziego z mocy prawa od udziału w sprawie. Wprawdzie rzeczywiście przed objęciem urzędu sędziego Sądu Najwyższego sędzia Małgorzata Bednarek sprawowała funkcję naczelnika [...], Wydziału Zamiejscowego Departamentu ds. Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej w K., jednakże samo tylko zajmowanie tego stanowiska nie determinowało wystąpienia przesłanki określonej w art. 40 § 1 pkt 5 k.p.k. Przez zwrot: „brał udział w sprawie jako prokurator” należy rozumieć podejmowanie określonej w postępowaniu karnym aktywności, niezależnie od pełnionej roli procesowej, mającej jednak charakter decyzji procesowych w sprawie. Istotne dla spełnienia omawianej przesłanki jest nie formalne zwierzchnictwo nad prokuratorem prowadzącym postępowanie przygotowawcze, ale podejmowanie inicjatywy mającej charakter merytoryczny. Gdyby tak było, to wyłączenie sędziego od udziału w sprawie nastąpiłoby z mocy prawa i zbędne (a nawet błędne) byłoby wydawanie w takiej sytuacji postanowienia (art. 42 § 2 k.p.k.).

Tymczasem w aktach przedmiotowej sprawy brak jest danych o podejmowaniu tego rodzaju aktywności przez SSN Małgorzatę Bednarek. Na k. 2991-2992, t. XV zalega jedynie podpisane przez nią pismo przewodnie do Sądu Okręgowego w K. w związku z przesłaniem aktu oskarżenia w sprawie. Z kolei na k. 1579, t. VIII znajduje się pismo do Prokuratora Regionalnego w K. w sprawie kosztów sporządzenia opinii biegłych w sprawie, które ma charakter wyłącznie informacyjny. Działania te stanowią jedynie czynności techniczne, które nie mogą zostać uznane za „branie udziału w sprawie” (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2016 r., V KK 344/15, LEX nr 2057640*).

Dodatkowo należało zatem zbadać, czy w sprawie nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 41 § 1 k.p.k. Żadne jednak z ww. pism nie zawiera treści, które mogły „by wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności SSN Małgorzaty Bednarek w przedmiotowej sprawie, a zatem nie zachodzi również podstawa do wyłączenia na wniosek sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k. i nast. Warto przy tym zaznaczyć, że brak jest w oświadczeniu Sędzi jakichkolwiek szczegółowych informacji, które mogłyby uzasadniać zastosowanie instytucji *iudex suspectus*, a i skazany oraz jego obrońca – na chwilę obecną - takich okoliczności nie podnieśli.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[as],